



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka, a soudců JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Jana Passera, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **vláda**, se sídlem Praha 1, náměstí E. Beneše 4, zastoupeného JUDr. Václavem Henychem, vrchním ředitelem Sekce legislativy a všeobecné správy Ministerstva vnitra, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 3, proti odpůrci: politická strana **Pravá alternativa**, se sídlem Mochov, 5. května 67, v řízení o návrhu na rozpuštění politické strany,

t a k t o :

- I.** Politická strana Pravá alternativa **se rozpouští.**
- II.** Navrhovateli **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III.** Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 5. 10. 2007 podala u Nejvyššího správního soudu vláda České republiky (dále jen „navrhovatel“) návrh na rozpuštění politické strany Pravá alternativa na základě § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen „zákon o politických stranách“). Tento návrh odůvodnil navrhovatel tím, že politická strana Pravá alternativa (dále jen „odpůrce“) ani po pozastavení činnosti rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, č. j. Pst 6/2005 - 33, neučinil žádný úkon zaměřený na odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení jeho činnosti,

tj. nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy za roky 2003, 2004, 2005 a 2006.

Odpůrce nevyužil možnosti se k návrhu vyjádřit.

Navrhovatel přípisem ze dne 17. 10. 2007 Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že odpůrce do tohoto dne nepředložil Poslanecké sněmovně výše uvedené finanční zprávy za roky 2003 – 2006.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, č. j. Pst 6/2005 - 33, vyplývá, že činnost odpůrce byla pozastavena proto, že nesplnil zákonnou povinnost stanovenou mu v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, když Poslanecké sněmovně v zákonné lhůtě nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2001 a 2002 v úplnosti stanovené zákonem, neboť neobsahovaly přehled o celkových příjmech a výdajích v členění stanoveném zákonem a účetní výkazy podle zvláštních právních předpisů. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 12. 2005.

Podle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách platí, že strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s § 1 až § 5 zákona o politických stranách nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

Podle § 14 odst. 2 zákona o politických stranách může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 tohoto zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany.

Podle § 15 odst. 1 citovaného zákona o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Návrh podá vláda, pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti, rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 96 s. ř. s. rozhoduje soud o takovém návrhu podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

V projednávané věci Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, protože odpůrce po pozastavení jeho činnosti v zákonem stanovené době jednoho roku neučinil žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o pozastavení jeho činnosti, tj. do dnešního dne nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy za roky 2001 a 2002 v úplnosti stanovené zákonem. Nadto je z obsahu spisového materiálu patrné, že odpůrce zjevně pokračuje v neplnění svých zákonných povinností, když Poslanecké sněmovně vůbec nepředložil výroční finanční zprávy za roky následující, a to 2003, 2004, 2005 a 2006. Uvedené skutečnosti vyplývají z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1136 z 31. schůze, konané dne 7. 5. 2004, ke Zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2003; z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1699 ze 44. schůze, konané dne 12. 5. 2005, ke Zprávě o kontrole

výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2004; z usnesení Poslanecké sněmovny 2447 z 55. schůze, konané dne 26. 4. 2006, ke Zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2005; a z usnesení Poslanecké sněmovny č. 295 ze 14. schůze, konané dne 27. 4. 2007, ke Zprávě o kontrole výročních finančních zpráv politických stran a politických hnutí za rok 2006.

Nejvyšší správní soud v dané souvislosti poukazuje na svou dosavadní judikaturu, obsaženou např. v rozhodnutí ze dne 4. 12. 2003, č. j. Pst 5/2003 - 43, publikovaném pod č. 299/2004 Sb. NSS, či rozhodnutí ze dne 17. 2. 2004, č. j. Pst 6/2003 - 46, publikovaném na www.nssoud.cz, podle kterých: „*Jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, rozhodne Nejvyšší správní soud o rozpuštění politické strany nebo politického hnutí podle § 13 odst. 6 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích.*“

V daném případě nebylo důvodu se od takto vysloveného právního názoru odchýlit, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl na základě návrhu oprávněného subjektu tak, jak je uvedeno ve výroku I., tedy že se uvedená politická strana rozpouští. Ve věci rozhodl zdejší soud bez jednání za podmínky souhlasu účastníků (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož neúspěšný odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona a úspěšný navrhovatel náhradu nákladů nepožadoval a zjevně mu v této souvislosti ani žádné náklady řízení nevznikly.

Podle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem odpůrce Mgr. Radslava Janečka, který bude při likvidaci postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 22. ledna 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu